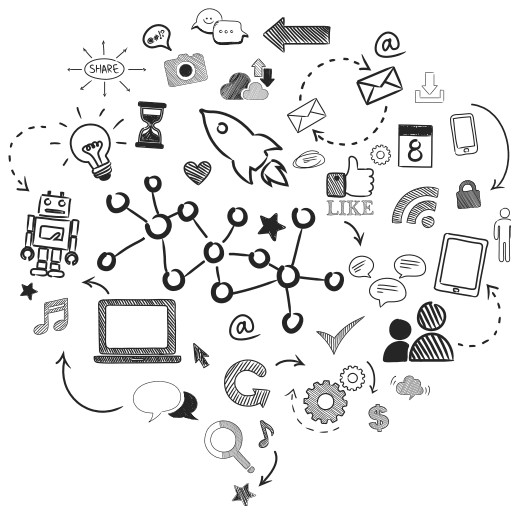

4

การศึกษาปัจจัยขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการห่วงโซาคุณค่าและการบริหารความเสี่ยงต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในประเทศไทยนครและปริมณฑล

The Study of Factors Driving the Organization Logistics Management Supply Chain Management and Risk Management for Sustainable Organizational Development of Logistics Entrepreneurs in Bangkok Metropolitan Region

ปิยะฉัตร จารุธีรศานต์
Piyachat Jarutirasarn

การศึกษาปัจจัยขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการ ซัพพลายเชนและการบริหารความเสี่ยงสู่การพัฒนาองค์กรอย่าง ยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

The Study of Factors Driving the Organization Logistics Management
Supply Chain Management and Risk Management for Sustainable
Organizational Development of Logistics Entrepreneurs

in Bangkok Metropolitan Region

ปิยะฉัตร จารุธีรสารณ์¹

Piyachat Jarutirasarn

¹คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ 10240 ประเทศไทย

Faculty of Business Administration Ramkhamheang University, Bangkok 10240, Thailand

e-mail: jarutirasarn@hotmail.com

Received : January 29, 2024 Revised : September 22, 2024 Accepted : September 26, 2024

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการซัพพลายเชนและการบริหารความเสี่ยงสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการซัพพลายเชน การบริหารความเสี่ยงสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในการเก็บข้อมูลใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงทั้งกับกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ ได้แก่ บุคลากรระดับผู้บริหารงานด้านโลจิสติกส์ จำนวน 10 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้บริหารงานด้านโลจิสติกส์ จำนวน 400 คน จากบริษัทผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด การขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ และการจัดการซัพพลายเชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการซัพพลายเชน และการบริหารความเสี่ยงมีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

โดยด้านความเสี่ยงมีค่าที่ทำนายได้สูงสุด ร้อยละ 61.70 รองลงมาคือด้านการจัดการซัพพลายเชน ร้อยละ 48.90 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ การบริหารโลจิสติกส์มีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ในการวางแผน นโยบายเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของการบริหาร และควรลดความเสี่ยงทางด้านเงินโดยทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานและมีการควบคุมความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : การบริหารโลจิสติกส์; การจัดการซัพพลายเชน; การบริหารความเสี่ยง; การพัฒนาองค์กร

Abstract

The objectives of this study, “The Study of Factors driving the Organization Logistics Management Supply Chain Management and Risk Management for Sustainable Organizational Development of Logistics Entrepreneurs in Bangkok Metropolitan Region,” is to examine the organizational drivers, logistics management, supply chain management, and risk management contributing to the sustainable development of logistics entrepreneurs in Bangkok and its surrounding areas. Data collection employed purposive sampling for both qualitative and quantitative samples. The qualitative sample consisted of 10 logistics management executives, while the quantitative sample included 400 logistics management executives from logistics companies in Bangkok and its vicinity. Data collection tools included interviews and questionnaires.

The research findings indicated that risk management and sustainable development achieved the highest average ratings. Organizational drivers, logistics management, and supply chain management attained high average ratings. Hypothesis testing revealed that organizational drivers, logistics management, supply chain management, and risk management, all had a significant impact on the sustainable development of logistics entrepreneurs in Bangkok and its vicinity. With a predictive value of 61.70%, risk management outperformed supply chain management, which came

in second with 48.90%. The study's recommendations highlight how logistics management influences the growth of sustainable organizations. The obtained data can be utilized for strategic planning and policy formulation to achieve management objectives. Additionally, financial risks should be mitigated by aligning roles and responsibilities with operational plans and maintaining continuous risk control.

4 **Keywords :** Logistics Management; Supply Chain Management; Risk Management; Organizational Development

บทนำ

ความซับซ้อนของการดำเนินงานในองค์กรจะมีเพิ่มมากขึ้น และปัญหาใหญ่ ก็คือการเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อมที่ไม่เคยหยุดนิ่ง ความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลง โลกาภิวัตน์ของตลาด การแข่งขันทางธุรกิจ ตลอดจนความไม่แน่นอนของตลาด ทุกองค์กรไม่สามารถหลีกเลี่ยงแนวโน้มเหล่านี้ได้ (Wolfgang & Rainer, 2016) และปัจจุบันมีปัจจัยเรื่องโรคระบาดเข้ามามีอิทธิพลต่อการบริหารงานอย่างมาก ทำให้การทำงานต้องมีความรอบคอบ ระมัดระวังมากขึ้น หากตรวจพบผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด-19 จะต้องปิดองค์กรเพื่อการพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อและกักตัวพนักงานเป็นเวลา 14 วัน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการทำงานขององค์กร การบริหารต้นทุนและกำไร ส่งผลกระทบต่อลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ นับเป็นสถานการณ์ที่ย่างยากของผู้บริหารองค์กรรวมทั้งลูกค้าและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กร อย่างเช่น ในปี พ.ศ. 2564 มีบริษัทให้บริการขนส่งหลายแห่งปิดให้บริการชั่วคราว ส่งผลให้เกิดปัญหาการคัดแยกและการจัดส่งล่าช้า พัสตุหลายรายการได้รับความเสียหาย บางบริษัทมีการชดเชยค่าเสียหายให้ลูกค้า เช่น ฟรีค่าส่งสินค้า เป็นต้น (บริษัท ไทย บรอดคาสติ้ง จำกัด, 2564) เกิดปัญหาการขนส่งส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อธุรกิจ จากสภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ จึงต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เข้มงวด หากสามารถจัดการงานได้ครอบคลุมตลอดโซ่คุณค่าย่อมทำให้การบริหารงานเกิดประสิทธิภาพสูง

ดังนั้น โอกาสและทิศทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกคนในองค์กรต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน

อย่างจริงจัง ผู้บริหารต้องมีความตระหนักถึงผลกระทบของความไม่แน่นอนที่ทำให้การทำงานต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามการรับมือกับปัจจัยที่กระทบจึงต้องมีการตัดสินใจแก้ปัญหาได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดยไม่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการดำเนินงานและเป้าหมายขององค์กร ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น การบริหารโลจิสติกส์ เช่น กิจกรรมการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ การบริหารงานคลังสินค้า การขนส่งวัสดุอุปกรณ์ หรือสินค้าสำเร็จรูปไปยังลูกค้า เป็นต้น การจัดการซัพพลายเชน คือ การจัดการลำดับของกระบวนการธุรกิจที่เริ่มต้น จากผู้บริโภคชั้นสุดท้ายไปจนกระทั่งผู้จัดจำหน่ายขั้นแรกสุด (Basic/Direct Supply Chain Management) ตั้งแต่กระบวนการจัดซื้อ การผลิต จัดเก็บ การขนส่ง การจำหน่าย รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในองค์กร เพื่อสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้า ดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ เริ่มตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงมือลูกค้า เป็นสิ่งที่องค์กรจะต้องขับเคลื่อนไปข้างหน้าภายใต้สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอก นำไปสู่องค์การอย่างยั่งยืนได้ (โกศล ดีศีลธรรม, 2561; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ม.ป.ป.)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและมีผลต่อการดำเนินธุรกิจโดยมีโลจิสติกส์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สนับสนุนให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรและยังช่วยให้ระบบเศรษฐกิจ สังคมดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น ผู้บริหารจึงต้องรับบทบาทหนักในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพภายใต้การเปลี่ยนแปลงและความท้าทาย จุดมุ่งหมายของการศึกษารั้งนี้คือ ศึกษาการขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการซัพพลายเชนและการบริหารความเสี่ยงสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อให้ได้แนวทางการบริหารให้กับองค์กร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน และบริหารองค์กรให้เติบโต อยู่รอดกับสถานการณ์การแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการขับเคลื่อนองค์กรสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาการบริหารโลจิสติกส์สู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3. เพื่อศึกษาการจัดการซัพพลายเชนสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการ โลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
4. เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการ โลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

การทบทวนวรรณกรรม

4

การขับเคลื่อนองค์กร

ปัจจัยที่สำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรที่มุ่งสู่การเติบโตไปสู่อนาคต โดยการสำรวจและวิเคราะห์สภาพการณ์ 2 ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและภายนอก ที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน การวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค อันเป็นข้อมูลที่แท้จริงที่ผนวกกับข้อมูล que ผู้บริหารมีอยู่เดิมรวมทั้งประสบการณ์และความรู้สึก SWOT Analysis จึงมีบทบาทสำคัญเพื่อการวางแผนงานและกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ม.ป.ป.; Beata, 2018) ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรยั่งยืน ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ บุคลากรที่มีประสิทธิภาพส่งผ่านปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรขับเคลื่อนให้องค์กรเกิดความสมดุล (HR NOTE. Asia, 2562)

การบริหารโลจิสติกส์

โลจิสติกส์ประกอบด้วยหลายกิจกรรมที่ดำเนินการต่อเนื่องกันและเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับงานอื่น ๆ ขององค์กร เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดหาจัดซื้อวัตถุดิบ การคัดเลือกบรรจุภัณฑ์ การจัดเก็บพัสดุ กระบวนการผลิต การขาย การขนย้ายวัตถุดิบภายในองค์กร การบริหารคลังสินค้า การกระจายสินค้า รวมไปถึงการบริการลูกค้า การผลิตซ้ำ ทุกขั้นตอนนี้อาจเป็นต้นทุนในการบริหารกิจการทั้งสิ้น (บริษัท โลจิสท์พลัส จำกัด, 2565, Wolfgan & Rainer, 2016)) ความเชื่อมโยงกันในกระบวนการโลจิสติกส์พื้นฐานเริ่มจากวัตถุดิบที่ต้องเคลื่อนย้ายไปโรงงานผลิต หลังจากนั้นก็นำมาเก็บรักษาที่คลังสินค้าเพื่อรอขนย้ายไปคลังสินค้าของผู้ค้าปลีก และนำวางขายในร้านค้าปลีก (John, Robert, Brian, & John, 2020)

การจัดการซัพพลายเชน

กระบวนการจัดการโซ่อุปทาน คือ การรวบรวมเอากิจกรรมด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับกลไกของโซ่อุปทานมารวมกัน โดยถูกแบ่งเป็นกลุ่มตามลักษณะการบริหารขององค์กรและศาสตร์แขนงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การตลาด การจัดซื้อจัดหา

การผลิต การบริหารความสัมพันธ์ เป็นต้น ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะขององค์กรว่าควรจะให้ความสำคัญกับกิจกรรมใดบ้าง (Koh et al., 2007) โดย Li et al. (2006) ได้ให้ความสนใจใน 5 ด้านของกระบวนการบริหารจัดการโซ่อุปทาน ได้แก่ กลยุทธ์การบริหารผู้ส่งมอบซึ่งให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับผู้ส่งมอบ การบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้าให้ความสำคัญกับ ความพึงพอใจของลูกค้า คำติชม และความสัมพันธ์ระยะยาวกับลูกค้า การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างองค์กร คุณภาพของข้อมูลและความสามารถในการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับตลาด

การบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงองค์กร (Risk Management) หมายถึง วิธีการจัดการเพื่อเป็นไปตามคาดการณ์และลดผลเสียหรือความล้มเหลวหรือลดความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคลได้รวมถึงลดความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ (สถาบันการbinพลเรือน, 2552 : 12) สำหรับความเสี่ยงเกิดขึ้นจากเหตุปัจจัยความเสี่ยง ประเภทความเสี่ยงสามารถจำแนก ดังนี้ 1.) ความเสี่ยงทางกลยุทธ์ (Strategic Risk) และ 2.) ความเสี่ยงการดำเนินงาน (Operational Risk) (โกศล ดีศีลธรรม, 2561)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน

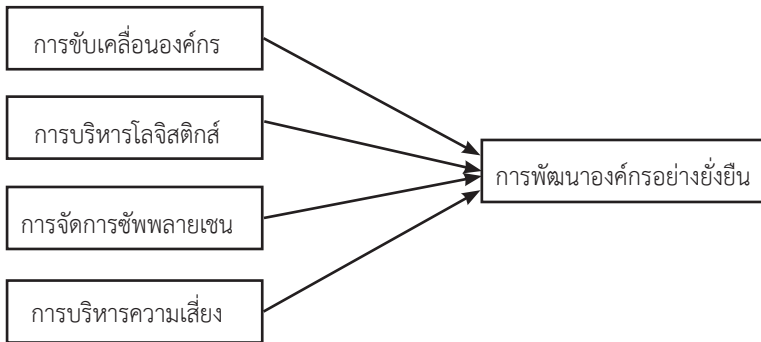
ศูนย์พัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืน ศูนย์พัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2565) อธิบายถึงกระบวนการขับเคลื่อนธุรกิจอย่างยั่งยืนระดับองค์กร ประกอบด้วย 5 กระบวนการ คือ 1) การวิเคราะห์บริบท ความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจและผู้มีส่วนได้เสีย 2) การกำหนดนโยบายด้านความยั่งยืนขององค์กร 3) การกำหนดกลยุทธ์ด้านความยั่งยืนขององค์กร 4) การขับเคลื่อนความยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ 5) การเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งการพัฒนาองค์กรที่ยั่งยืนมีเป้าหมายหลัก คือ “การมุ่งสร้างคุณค่า 3 ด้าน” ได้แก่ คุณค่าทางเศรษฐกิจ คุณค่าทางสังคม และคุณค่าทางสิ่งแวดล้อมซึ่งคุณค่าทั้ง 3 ด้านนี้ จะต้องพิจารณาและบูรณาการเข้ากับกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงานในทุกระดับขององค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถปรับตัวพร้อมรับความเสี่ยงและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (พิริยาภรณ์ อันทอง และศุภกร เอกชัยไพบูลย์, 2564)

ดังนั้นเห็นได้ว่า ภายใต้การเปลี่ยนแปลงและความท้าทายตลอดเวลาในการแข่งขัน การขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการซัพพลายเชนและการบริหารความเสี่ยง จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนได้โดยเริ่มจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการวางแผน ดำเนินการ ควบคุมและประเมินผลขององค์กร

4

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ คือ ผู้บริหารงานโลจิสติกส์ขององค์กรในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเฉพาะบุคคลที่เป็นผู้บริหารงานด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน จำนวน 10 ราย การวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหารงานโลจิสติกส์ขององค์กรในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ที่เป็นผู้บริหารงานด้านโลจิสติกส์ (ผู้บริหารระดับต้น ผู้บริหารระดับกลางและผู้บริหารระดับสูง) จำนวน 400 ราย

การทดสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และนำไปทดสอบความถูกต้องของคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยการทำการทดสอบเครื่องมือ 2 ส่วน คือ การตรวจสอบความตรง และการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ให้มีความเหมาะสมตามเนื้อหาแล้ว

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่าง 0.782-0.933 แล้วจึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด พบว่า ตัวชี้วัดมีค่า Item-Total Correlation สูงกว่า 0.30 ทั้งหมด ค่า Cronbach's Alpha ของทุกตัวแปรเกิน 0.70 ทั้งหมด (Nunnally, 1978)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เป็นคำถามปลายเปิด โดยโทรศัพท์นัดหมายผู้บริหารล่วงหน้า ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วนใช้วิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในภาพรวม

การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามออนไลน์มีคำถามคัดกรองข้อมูลเป็นผู้บริหารทางด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ประกอบด้วย ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) ข้อใดข้อหนึ่งและแบบเติมคำที่ตรงตามความเป็นจริง ส่วนการขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการซัพพลายเชน การบริหารความเสี่ยงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นคำถามมาตราวัดแบบ Likert Scale ซึ่งแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน จำนวนพนักงานในองค์กร และตำแหน่งงาน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการซัพพลายเชน การบริหารความเสี่ยงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย มีการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังนี้ การวิเคราะห์

สมการถดถอยเชิงพหุคูณ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ การขับเคลื่อนองค์กร การบริหารโลจิสติกส์ การจัดการซัพพลายเชน การบริหารความเสี่ยง ตัวแปรตาม คือ การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 95

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

4

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ที่เป็นผู้บริหารงานโลจิสติกส์และซัพพลายเชนขององค์กร ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเฉพาะบุคคลที่เป็น ผู้บริหารงานด้านโลจิสติกส์ (ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 4 คน ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 3 คนและผู้บริหารระดับสูง 3 สูง) ผลการวิจัยเชิงคุณภาพในภาพรวม จำนวน 10 คน ดังนี้

ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร (SWOT Analysis) เพื่อการขับเคลื่อนองค์กร ให้เติบโตอย่างยั่งยืน องค์กรต้องมีปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร ดังนี้

จุดแข็ง ด้านบุคลากร ส่งเสริมและพัฒนาพนักงานอย่างต่อเนื่อง มีวัฒนธรรมองค์กรที่ดีให้พนักงานปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีทีมงานที่ดีและมีทีมเฉพาะที่สร้างความแตกต่าง จัดสวัสดิการที่เหมาะสมให้กับพนักงานทุกฝ่าย ด้านการเงิน ต้องมีฐานะทางการเงินที่เข้มแข็ง ด้านเครื่องมือ โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่มาช่วยในการดำเนินงานให้สะดวก รวดเร็ว ควบคุมคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน

จุดอ่อน ด้านบุคลากร พนักงานบางคนไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง มีทัศนคติที่ไม่ดี พนักงานบางคนยังไม่ตระหนักถึงจริยธรรมองค์กร พนักงานขาดกำลังใจในการทำงาน การเข้าออกงานบ่อย พนักงานขาดความรู้ทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ พนักงานขาดทักษะต่อรองกับผู้จัดการหัวตูดิบ พนักงานขาดทักษะบริหารจัดการขนส่ง คลังสินค้าให้มีประสิทธิภาพ ด้านการเงิน ค่าใช้จ่ายในการบริหารขวัญและกำลังใจมีผลต่อฐานะทางการเงิน ด้านกฎ ระเบียบ ยังมีความยืดหยุ่นของกลุ่มบางคนที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำส่งผลต่อความขัดแย้งภายในองค์กร

โอกาส ด้านตลาดการแข่งขัน ปริมาณความต้องการในตลาดมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง คลังสินค้ามีศักยภาพเพียงพอการรองรับตลาดที่เติบโต มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารโลจิสติกส์ การขนส่งที่มีหลากหลายช่องทาง มีความได้เปรียบเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องต้นทุนการขนส่งกับประเทศเพื่อนบ้าน ด้านเทคโนโลยี การบริหารจัดการ

เทคโนโลยีด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการทำงานของบริษัทค่อนข้างตอบโจทย์ของลูกค้าหลากหลายบริษัทมีโอกาสได้เปรียบในการสร้างความพึงพอใจ ด้านสิ่งแวดล้อม การให้บริการกรีนโลจิสติกส์เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐมากขึ้น มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงานและด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์มากขึ้น

อุปสรรค ด้านคู่แข่ง การมีพันธมิตรที่หลายหลายสร้างความท้าทายในการแข่งขันมากขึ้นการเรียนรู้งานและประสบการณ์ของลูกค้าต้องงานซัพพลายเชน ทำให้ลูกค้ามีอำนาจต่อรองมากขึ้น ซึ่งเป็นอุปสรรคการเจรจาและสร้างกำไรได้ ด้านการตลาด อัตราการแข่งขันที่รุนแรง เนื่องจากเป็นตลาดที่เข้าถึงได้ง่ายด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วไปพร้อมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย จำเป็นต้องใช้เงินในการลงทุนตามค่อนข้างสูง ด้านการเมือง การมีนโยบายค่าแรงงานที่มีผลต่อการดำเนินงาน การชุมนุมทำให้เป็นอุปสรรคในการบริหารโลจิสติกส์

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.20 ส่วนใหญ่อายุ 41-45 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.80 การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 ประสบการณ์การทำงาน 6 ปีขึ้นไป จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 74.50 จำนวนพนักงานในองค์กร 200 คนขึ้นไป จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80 ตำแหน่งงานเป็นผู้บริหารระดับต้น จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.80

ตารางที่ 1 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวม

การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การขับเคลื่อนองค์กร	3.79	.78	มาก
การบริหารโลจิสติกส์	4.05	.69	มาก
การจัดการซัพพลายเชน	3.97	.79	มาก
การบริหารความเสี่ยง	3.79	.76	มาก
การพัฒนาอย่างยั่งยืน	4.03	.82	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวม ด้านการบริหารโลจิสติกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 2 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างการจัดตั้งองค์กรกับการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตัวแปร	B	SE	Beta	t	Sig
(Constant)	1.44	.17		8.27	.00
1. มีการจัดงบประมาณเพียงพอต่อการบริหารองค์กร (X_1)	.04	.04	.04	.97	.33
2. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถกับตำแหน่งงาน (X_2)	.31	.05	.34	6.76	.00*
3. จัดระบบคลังความรู้ด้านโลจิสติกส์อยู่ในฐานข้อมูลที่สามารถสืบค้นได้ร่วมกัน (X_3)	.03	.04	.05	.87	.38
4. ได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม (X_4)	.18	.05	.23	3.90	.00*
5. จัดระบบ เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศให้พนักงานในองค์กรทราบอย่างต่อเนื่อง (X_5)	.09	.05	.13	2.11	.03*

$R = 0.64$, $R^2 = .416$, $SEE = 0.63$, $F = 56.18$, $Sig = .00^*$

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดตั้งองค์กรมีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถกับตำแหน่งงาน ได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและจัดระบบ เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศให้พนักงานในองค์กรทราบอย่างต่อเนื่อง โดยสมการถดถอยพหุ คือ $Y = 1.44 + 0.31(X_2) + 0.18(X_4) + 0.09(X_5)$ โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 41.60

ตารางที่ 3 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างการบริหารโลจิสติกส์กับการพัฒนา องค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล

ตัวแปร	B	SE	Beta	t	Sig
(Constant)	.80	.18		4.53	.00
1. มีนโยบาย จุดมุ่งหมายขององค์กรชัดเจน และประกาศให้ ทุกคนในองค์กรรับทราบ เพื่อปฏิบัติร่วมกันไปในทิศทาง เดียวกัน (X_1)	.12	.06	.13	2.06	.04*
2. มีการวางแผนงานตามกลยุทธ์ที่กำหนด และปรับแผนเมื่อมี การเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ (X_2)	.09	.07	.09	1.31	.19
3. มีการจัดการองค์การเหมาะสมกับตามลำดับขั้นการบังคับ บัญชาฝ่ายต่าง ๆ ขององค์การ (X_3)	.19	.05	.20	3.95	.00*
4. มีผู้นำองค์กรที่มีวิสัยทัศน์ดี พร้อมนำองค์การไปสู่การ เปลี่ยนแปลงและสร้างความยั่งยืน (X_4)	.03	.05	.03	.61	.54
5. มีการควบคุม การสั่งการพนักงานที่มีระบบขั้นตอนชัดเจน ตามโครงสร้างสายการบังคับบัญชา (X_5)	.29	.05	.32	5.23	.00*
6. ให้ความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้เสีย (X_6)	.07	.04	.08	1.77	.08

$R = 0.69$, $R^2 = .489$, $SEE = 0.59$, $F = 62.74$, $Sig = .00^*$

จากตารางที่ 3 พบว่า การบริหารโลจิสติกส์มีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน
 ของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า มีนโยบาย
 จุดมุ่งหมายขององค์กรชัดเจน และประกาศให้ทุกคนในองค์กรรับทราบ เพื่อปฏิบัติ
 ร่วมกันไปในทิศทางเดียวกัน มีการจัดการองค์การเหมาะสมกับตามลำดับขั้นการบังคับ
 บัญชาฝ่ายต่าง ๆ ขององค์การและมีการควบคุม การสั่งการพนักงานที่มีระบบขั้นตอน
 ชัดเจนตามโครงสร้างสายการบังคับบัญชา โดยสมการถดถอยพหุ คือ $Y = .80 +$
 $0.12(X_1) + 0.19(X_3) + 0.29(X_5)$ โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 48.90

ตารางที่ 4 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างการจัดการซัพพลายเชนกับการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตัวแปร	B	SE	Beta	t	Sig
(Constant)	1.23	.15		8.14	.00
1. มีความเข้าใจว่าจัดการซัพพลายเชน มีความสำคัญต่อรายได้ขององค์กร (X_1)	.01	.05	.01	.26	.79
2. มีบุคลากรที่ชำนาญด้านจัดการซัพพลายเชนเพื่อดำเนินการองค์การให้มีประสิทธิภาพ (X_2)	.11	.05	.12	2.27	.02*
3. มีเทคโนโลยีด้านซัพพลายเชนที่ช่วยลดต้นทุนให้กับองค์กร (X_3)	.35	.04	.42	8.03	.00*
4. เน้นจัดการซัพพลายเชนที่รวดเร็ว ถูกต้อง ตรงเวลา ต้นทุนต่ำ (X_4)	.24	.04	.26	5.33	.00*

$R = 0.71$, $R_2 = .507$, $SEE = 0.58$, $F = 101.72$, $Sig = .00^*$

จากตารางที่ 4 พบว่า การจัดการซัพพลายเชนมีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า มีบุคลากรที่ชำนาญด้านจัดการซัพพลายเชนเพื่อดำเนินการองค์การให้มีประสิทธิภาพ มีเทคโนโลยีด้านซัพพลายเชนที่ช่วยลดต้นทุนให้กับองค์กรและเน้นจัดการซัพพลายเชนที่รวดเร็ว ถูกต้อง ตรงเวลา ต้นทุนต่ำ โดยสมการถดถอยพหุ คือ $Y = 1.23 + 0.11(X_2) + 0.35(X_3) + 0.24(X_4)$ โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 50.70

ตารางที่ 5 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างการบริหารความเสี่ยงกับการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตัวแปร	B	SE	Beta	t	Sig
(Constant)	.86	.13		6.39	.00
1. มีการกำหนด ออกแบบ แผนบริหารความเสี่ยงที่ให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ผลกระทบต่อองค์กร (X_1)	.16	.04	.21	3.99	.00*
2. กำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (X_2)	.18	.05	.20	3.75	.00*

ตารางที่ 5 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างการบริหารความเสี่ยงกับการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ต่อ)

ตัวแปร	B	SE	Beta	t	Sig
3. จัดอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พนักงานมีความสามารถตรงกับลักษณะของงาน ลดความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากบุคคล (X_3)	.30	.03	.39	11.09	.00*
4. ไม่มีข้อร้องเรียนเรื่องคุณภาพสินค้าหรือการให้บริการ (X_4)	.18	.03	.22	6.57	.00*

$R = 0.78$, $R^2 = .617$, $SEE = 0.51$, $F = 159.31$, $Sig = .00^*$

จากตารางที่ 5 พบว่า การบริหารความเสี่ยงมีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า มีการกำหนดออกแบบ แผนบริหารความเสี่ยงที่ให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ผลกระทบต่อองค์กร กำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ จัดอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พนักงานมีความสามารถตรงกับลักษณะของงาน ลดความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากบุคคล ไม่มีข้อร้องเรียนเรื่องคุณภาพสินค้าหรือการให้บริการ โดยสมการถดถอยพหุ คือ $Y = .86 + 0.16(X_1) + 0.18(X_2) + 0.30(X_3) + 0.18(X_4)$ โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 61.70

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการขับเคลื่อนองค์กรสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การขับเคลื่อนองค์กรมีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถกับตำแหน่งงาน (เสกฐิตติเย็นเยือก และคณะ, 2566) ได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้อย่างเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและจัดระบบ เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศให้พนักงานในองค์กรทราบอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เขมิกา คลองข่อย (2554) ศึกษาเรื่องการปรับตัวในการจัดการโลจิสติกส์ของบริษัท ข้ามชาติในภาวะเศรษฐกิจถดถอย (ช่วงปี พ.ศ. 2550-2551) กรณีศึกษากลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารเครื่องดื่ม และเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร มีกลยุทธ์ต่าง ๆ ทั้งหมดที่สัมพันธ์ไปใน

ทิศทางเดียวกับผลการดำเนินงาน ได้แก่ กลยุทธ์การปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งใหม่ กลยุทธ์การขนส่งเที่ยวเปล่า กลยุทธ์การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ กลยุทธ์การปรับกระบวนการทำงาน กลยุทธ์การว่าจ้างบริษัทภายนอก กลยุทธ์การบริหารคลังสินค้า กลยุทธ์ทำเลที่ตั้งคลังสินค้า โรงงานและศูนย์กระจายสินค้า

2. เพื่อศึกษาการบริหารโลจิสติกส์สู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การบริหารโลจิสติกส์มีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต้องมีนโยบาย จุดมุ่งหมายขององค์กรชัดเจน และประกาศให้ทุกคนในองค์กรรับทราบ เพื่อปฏิบัติร่วมกันไปในทิศทางเดียวกัน มีการจัดการองค์การเหมาะสมกับตามลำดับขั้นการบังคับบัญชาฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรและมีการควบคุม การสั่งการ พนักงานที่มีระบบขั้นตอนชัดเจนตามโครงสร้างสายการบังคับบัญชา สอดคล้องกับแนวคิดของ Wolfgan and Rainer (2016) โลจิสติกส์ประกอบด้วยหลายกิจกรรมที่ดำเนินการต่อเนื่องกันและเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับงานอื่นๆ ขององค์กร เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดหาจัดซื้อวัตถุดิบ การคัดเลือกบรรจุภัณฑ์ การจัดเก็บพัสดุ กระบวนการผลิต การขาย การขนย้ายวัตถุดิบภายในองค์กร การบริหารคลังสินค้า การกระจายสินค้า รวมไปถึงการบริการลูกค้า ทุกขั้นตอนนี้ถือเป็นต้นทุนในการบริหารกิจการทั้งสิ้นซึ่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน

3. เพื่อศึกษาการจัดการซัพพลายเชนสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การจัดการซัพพลายเชนมีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต้องมีบุคลากรที่ชำนาญด้านจัดการซัพพลายเชนเพื่อดำเนินการองค์การให้มีประสิทธิภาพ มีเทคโนโลยีด้านซัพพลายเชนที่ช่วยลดต้นทุนให้กับองค์การและเน้นจัดการซัพพลายเชนที่รวดเร็ว ถูกต้อง ตรงเวลา ต้นทุนต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรชัย เหล่าเขตการณ์และวรพล วังขนานนท์ (2561) ศึกษาเรื่อง ตัวแบบเชิงสาเหตุของการบูรณาการโซ่อุปทานที่มีต่อคุณภาพการบริการของโรงพยาบาล ในสังกัดสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์เพียร์สัน และค่าการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบ ผลการศึกษาพบว่า การบูรณาการกับซัพพลายเออร์และด้านการบูรณาการภายในมีอิทธิพลเชิงลบต่อ

คุณภาพการบริการในโรงพยาบาล ส่วนการบูรณาการกับผู้ป่วยมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพการบริการในโรงพยาบาลและสอดคล้องกับแนวคิดของ ศากุน บุญอิต (2558) กล่าวถึง การจัดการซัพพลายเชนในอนาคต เป็นเรื่องต้นทุนและการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยี ความต้องการของลูกค้า การรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การจัดการซัพพลายเชนจะต้องมีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของลูกค้า มีการบริหารคลังสินค้าอย่างเหมาะสมและการสร้างเครือข่ายซัพพลายเชนให้ครอบคลุมทั่วโลก

4. เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงสู่การพัฒนางค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงมีผลต่อการพัฒนางค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต้องมีนโยบาย จุดมุ่งหมายขององค์กรชัดเจน และประกาศให้ทุกคนในองค์กรรับทราบ เพื่อปฏิบัติร่วมกันไปในทิศทางเดียวกัน มีการจัดการองค์การเหมาะสมกับตามลำดับขั้นการบังคับบัญชาฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรและมีการควบคุมการสั่งการพนักงานที่มีระบบขั้นตอนชัดเจนตามโครงสร้างสายการบังคับบัญชา สอดคล้องกับงานวิจัยของอรจิรา ธนรัช (2564) กรณีศึกษาบริษัทโลจิสติกส์ในไทยกับการปรับตัวในวิกฤตโควิด พบว่าบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทโลจิสติกส์ และมีความชำนาญการด้านโลจิสติกส์เป็นอย่างดี ความต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้นในช่วงโควิดเนื่องจากลูกค้าเปลี่ยนมาสั่งออนไลน์มากขึ้น ทำให้การจัดการโลจิสติกส์เข้าทั้งหน้างานและหลังบ้านค่อนข้างมีปัญหา โดยบริษัทมีทางแก้ไขคือการปรับตัวหน้างานด้วยการเปลี่ยนกลยุทธ์และวิธีการรับสินค้า มีการเตรียมตัวที่ดีก็สามารถจัดการกระบวนการให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องได้โดยมีความติดขัดน้อยที่สุด การทำแผนแม่บทให้กระบวนการโลจิสติกส์เป็นระบบระเบียบ สามารถจัดสรรทรัพยากรได้ดีขึ้น รวมถึงเรียบเรียงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เน้นความรวดเร็วในการตอบสนอง และการสร้างความเชื่อมั่นในสุขอนามียมากกว่าการเพิ่มความหลากหลายของสินค้าหรือบริการ เพื่อให้ลูกค้ามั่นใจในความปลอดภัยตามมาตรการรักษาระยะห่างทางสังคมและมาตรฐานการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนองค์กรสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากข้อมูลจากปัจจัย

ภายในและปัจจัยภายนอก องค์กร สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนองค์กร เช่น ปัจจัยภายใน ด้านบุคลากรที่เป็นส่วนสำคัญกับองค์กรเพื่อขับเคลื่อนองค์กรนั้น ต้องจัดสวัสดิการที่ดี จัดกิจกรรมอบรมเสริมสมรรถนะ ทักษะ ประสิทธิภาพ ความรู้ รวมถึงเปิดโอกาส ร่วมแสดงความคิดเห็นได้ เป็นต้น

2. ทราบถึงการบริหารโลจิสติกส์มีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผน นโยบาย วางแผนกลยุทธ์ จุดมุ่งหมายของการบริหาร เพื่อให้กระบวนการผลิตสินค้า การจัดส่งสินค้า การจัดเก็บสินค้า การขนส่งสินค้าและอื่น ๆ ให้กับลูกค้าได้ทันเวลา ถูกสถานที่ ถูกลูกค้าและมีประสิทธิภาพ

3. ทราบถึงการจัดการซัพพลายเชนมีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ควรเน้นการบริการที่บริษัทให้บริการกับลูกค้ามีความหลากหลายมากขึ้น และมีรายละเอียดปลีกย่อยในด้านระบบเอกสาร วิธีการนำเข้าส่งออก และนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในซัพพลายเชน ช่วยลดต้นทุนในการบริหารงานได้

4. ทราบถึงการบริหารความเสี่ยงมีผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ควรลดความเสี่ยงทางด้านเงินโดยทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานและมีการควบคุมความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ทางด้านการผลิตหรือกระบวนการดำเนินงานนั้น ปรับเปลี่ยนแผนการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่รวดเร็ว มีคุณภาพและตรงเวลา

5. ได้แนวทางการบริหารองค์กร การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการแข่งขันในอนาคต ต้องคำนึงถึงสามมิติด้านความยั่งยืน คือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการทำธุรกิจ โดยด้านสังคม ทำความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ด้านสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีทั้งภายในและภายนอกองค์กร หรือเป็นกรีนโลจิสติกส์และด้านเศรษฐกิจ จ้างพนักงานเพิ่มตามความสมดุลของงานองค์กร

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. การขับเคลื่อนองค์กร จะต้องจัดองค์การเป็นแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ จัดเก็บฐานข้อมูลความรู้ด้านโลจิสติกส์ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้ได้ร่วมกัน จะต้องจัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารองค์การ และนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

2. การบริหารโลจิสติกส์ที่ดี จะต้องมีการจัดการองค์การเหมาะสมกับโครงสร้าง องค์การ ลำดับขั้นของการบังคับบัญชาฝ่ายต่าง ๆ ดำเนินวางแผนงานตามกลยุทธ์หาก มีการเปลี่ยนแปลงต้องปรับเปลี่ยนแผนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันมากขึ้น

3. การจัดการซัพพลายเชนที่มีประสิทธิภาพ องค์การจะต้องมีเทคโนโลยีที่ช่วยลดต้นทุนเข้ามาช่วยในการบริหาร มีบุคลากรที่ชำนาญการด้านซัพพลายเชนเข้ามาช่วย บริหารองค์การโดยต้องวางแผนจัดหาบุคลากรเข้ามาเสริมทีมงานให้มีคุณภาพ และควร ใช้กลยุทธ์ความร่วมมือระหว่างองค์การ (MOU) ของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์และ ซัพพลายเชน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมดำเนินการและลดต้นทุน

4. การบริหารความเสี่ยง เพื่อลดความเสี่ยงให้กับองค์การจะต้องมีการออกแบบ แผนบริหารความเสี่ยง วิเคราะห์ วางแผน ดำเนินการป้องกันความเสี่ยงตามระบบ มีการบริหารจัดการข้อร้องเรียนอย่างรวดเร็ว และมีแนวทางป้องกันข้อร้องเรียนทางด้าน สินค้าหรือการให้บริการในระยะยาว รวมถึงมีแผนอบรมระยะสั้นและระยะยาว การให้ ความรู้แก่นักงานทุกระดับ เพื่อลดความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). แนวทางปฏิบัติด้านสาธารณสุข เพื่อ การจัดการภาวะระบาดของโรคโควิด-19 ในข้อกำหนดออกตามความใน มาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1). https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/g_other/g_other02.pdf.

โกศล ดีศีลธรรม (2561). กลยุทธ์บริหารความเสี่ยงเพื่อความต่อเนื่องทางธุรกิจ. Thailandindustrycom_official. <http://www.thailandindustry.com/ onlinemag/view2.php?id=549§ion= 4&issues=26>.

- เขมิกา คลองข่อย. (2554). การปรับตัวในการจัดการโลจิสติกส์ของบริษัทข้ามชาติในภาวะเศรษฐกิจถดถอย (ช่วงปี พ.ศ. 2550-2551) กรณีศึกษากลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารเครื่องดื่มและเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ภูเก็ต). มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ภูเก็ต.
- ฉัตรชัย เหล่าเขตการณและวรพล วัฒนานนท์. (2561). แบบเชิงสาเหตุของการบูรณาการโซ่อุปทานที่มีต่อคุณภาพการบริการของโรงพยาบาล ในสังกัดสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข, *Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University*, 12(28), 124–137.
- บริษัท ไทย บรอดคาสต์ จำกัด. (2564, 27 กรกฎาคม). *พัสดุสั่ง ส่งข้าว” เช็กสถานะขนส่งไทย วิกฤต โควิดที่กระทบหนักกว่าทุกระลอก*. TODAY Bizview. <https://workpointtoday.com/thai-express-business-status01/>.
- บริษัท โลจิสท์พลัส จำกัด. (2565, 5 กันยายน). *ปัญหาของโลจิสติกส์ (Logistics) ที่ผู้ประกอบการธุรกิจต้องตระหนัก*. Logistplus. <https://logistplus.co.th/>.
- พิริยาภรณ์ อันทอง และศุภกร เอกชัยไพบุลย์. (2564). *Checklist เครื่องมือการขับเคลื่อนองค์กรสู่ความยั่งยืน สำหรับธุรกิจที่เพิ่งเริ่มต้นพัฒนาความยั่งยืนในองค์กร*. ศูนย์พัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (ม.ป.ป.). *การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)*. <https://www.stou.ac.th/Offices/rdec/headquater/upload/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%AB%E0%B9%8C%20SWOT.pdf>.
- ศากุน บุญอิต. (2558). *การจัดการซัพพลายเชนเพื่อความเป็นเลิศ* (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศูนย์พัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *SUSTAINABILITY MANAGEMENT PROCESS*. <https://setsustainability.com/ESG-ratings>.
- สถาบันการบินพลเรือน. (2565). *คู่มือการบริหารความเสี่ยงสถาบันการบินพลเรือน ประจำปีงบประมาณ 2565*. สำนักนโยบายแผนงาน.

- เสฏฐวุฒิ เย็นเอือก ชนะเกียรติ สมานบุตร และเฉลิมพร เย็นเอือก. (2566). การศึกษา
แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการดำเนินงานโลจิสติกส์การขนส่ง.
วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์, 19(1), 44-57.
- อรจิรา ธนรัช. (2564). กรณีศึกษาบริษัทโลจิสติกส์ในไทยกับการปรับตัวในวิกฤตโควิด.
(สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Beata, B. (2018, March 7). *SWOT & SO WHAT?: Make sense of your plans*.
Linked in. <https://www.linkedin.com/pulse/swot-so-what-make-sense-your-plans-beata-borucka>.
- HR NOTE. Asia. (2562, 19 มิถุนายน). *การพัฒนาองค์กรให้ยั่งยืน* (Sustainable Organization). <https://th.hrnote.asia/orgdevelopment/190618-sustainable-organization/>.
- John L, Robert, A., Novack, B, G, & John, J. C. (2020). *Supply Chain Management: A Logistics Perspective*. Cengage Learning.
- Li, S. Bhanu Ragu-Nathanb, T.S. Ragu-Nathanb, & S. Subba Rao. (2006).
The impact of supply chain management practices on competitive
advantage and organizational performance. *Omega*, 34(2), 107-124.
- Koh, S.C., Mehmet Demirbag, Erkan Bayraktar & Ekrem Tatoglu. (2007). The
impact of supply chain management practices on performance
of SMEs. *Industrial Management & Data Systems*, 107(1), 103-124.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). McGraw-Hill.
- Wolfgang, V. & Rainer L. (2016, November 24). *Complexity drivers in manufacturing companies: a literature review*. Springer. <https://link.springer.com/article/10.1007/s12159-016-0152-9>.

